

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: **M. P.**, zastoupený Mgr. Lilianou Vochalovou, advokátkou se sídlem I. P. Pavlova 3, Praha 2, proti žalovanému: **Národní bezpečností úřad**, se sídlem Na Popelce 2/16, Praha 5 (dříve Kolegium na úseku ochrany utajovaných skutečností Nejvyššího státního zastupitelství), v řízení o žalobě proti rozhodnutí Kolegia na úseku ochrany utajovaných skutečností Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 17. 2. 2003, sp. zn. Kl 34/2002, o kasační stížnosti žalovaného proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 6. 2007, čj. 9 Ca 144/2006 - 117,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobci **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

„Oznámením“ Národního bezpečnostního úřadu ze dne 8. 8. 2002, čj. 37/2002-NBÚ/PFO-2 bylo s poukazem na § 36 odst. 5 a 7 a § 37 odst. 2 písm. b) zákona č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů vysloveno, že platnost osvědčení pro styk s utajovanými skutečnostmi žalobce pro stupeň utajení „Přísně tajné“ zaniká.

„Oznámením“ ředitele Národního bezpečnostního úřadu ze dne 13. 11. 2002, čj. 3239/2002-NBÚ/07 byla zamítnuta stížnost žalobce proti uvedenému oznámení o zániku platnosti osvědčení.

Rozhodnutím Kolegia na úseku ochrany utajovaných skutečností Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 17. 2. 2003, sp. zn. Kl 34/2002 bylo s poukazem na § 77j odst. 2 zákona č. 148/1998 Sb. (účinný v době vydání tohoto rozhodnutí) vysloveno, že se opravný prostředek žalobce proti rozhodnutí ze dne 13. 11. 2002 zamítá.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2003 se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení tohoto rozhodnutí kolegia. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2003, čj. 9 Ca 109/2003 - 29 byla žaloba odmítnuta. Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2005, čj. 2 As 39/2004 - 80 bylo toto usnesení ze dne 17. 12. 2003 zrušeno a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Poté Městský soud v Praze usnesením ze dne 31. 1. 2006, čj. 9 Ca 299/2005 - 86 věc postoupil Krajskému soudu v Brně, který pak vyslovil nesouhlas s tímto postoupením a věc předložil k rozhodnutí o místní příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu.

Usnesením zdejšího soudu ze dne 11. 9. 2006, čj. Nad 32/2006 - 93 bylo vysloveno, že k projednání a rozhodnutí této věci je příslušný Městský soud v Praze. Jak vyplývá z odůvodnění tohoto usnesení soud se zřetelem na to, že v meziobdobí (po podání žaloby) došlo ke zrušení Kolegia na úseku ochrany utajovaných skutečností bez právního nástupce, dospěl k závěru, že žalovaným je Národní bezpečnostní úřad, místně příslušným je tedy krajský (městský) soud v místě sídla tohoto žalovaného.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20. 6. 2007, čj. 9 Ca 144/2006 - 117 bylo vysloveno, že v řízení bude na straně žalovaného pokračováno s Národním bezpečnostním úřadem. Městský soud vycházel ze shodného právního závěru jako Nejvyšší správní soud v uvedeném rozhodnutí o místní příslušnosti (na toto usnesení výslovně i odkázal). Dále uvedl, že Národní bezpečnostní úřad se domáhal rozhodnutí o právním nástupnictví se zřetelem na odlišný závěr vyjádřený v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2007, čj. Nad 43/2006 - 78, aby proti tomuto usnesení městského osudu mohl v zájmu sjednocení judikatury podat kasační stížnost.

Žalovaný ve včas podané kasační stížnosti proti citovanému usnesení ze dne 20. 6. 2002 dovozuje, že otázka nástupnictví Kolegia na úseku ochrany utajovaných skutečností při Nejvyšším státním zastupitelství (dále též jen „Kolegia“) byla nesprávně posouzena. Uvedl, že soudní řád správní neřeší situaci, kdy žalovaný byl zrušen bez právního nástupce. Jediné přechodné ustanovení (v souvislosti se zrušením Kolegia) obsahuje § 157 odst. 22 zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, z kterého však nelze dovodit, že procesním nástupcem Kolegia je právě stěžovatel. I v této kasační stížnosti je poukázáno na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2007, čj. Nad 43/2006 - 73, s tím, že se otázkou tohoto procesního zástupnictví rovněž zabývá.

Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu důvodů uvedených v kasační stížnosti, přičemž vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Především je třeba uvést, že v uvedeném usnesení zdejšího soudu ze dne 28. 2. 2007 byla otázka místní příslušnosti ve věci žaloby proti rozhodnutí Kolegia posouzena odlišně. V tomto usnesení bylo především dovozeno, že je rozhodující stav v době podání žaloby, přičemž ani § 69 s. ř. s. se změnou žalovaného nespojuje „přechod“ místní příslušnosti na jiný soud. Otázka, kdo má nyní postavení žalovaného, nebyla v tomto usnesení vzhledem k odlišnému východisku řešena (byla ponechána na rozhodnutí krajského soudu s tím, že ani případný závěr, že žalovaný je Národní bezpečnostní úřad, nemůže na místní příslušnosti nic změnit).

V další obdobné věci (za shodné právní situace), se otázkou místní příslušnosti zabýval rozšířený senát (§ 17 s. ř. s.), který v usnesení ze dne 10. 10. 2007, čj. Nad 13/2007 - 39 vyslovil, že k projednání a rozhodnutí věci je příslušný Krajský soud v Brně. Tento senát dospěl k závěru,

že je nutno vycházet ze zásady *perpetuatio fori*, a jsou tedy pro určení místní příslušnosti rozhodující okolnosti v době zahájení řízení před soudem. Rozšířený senát se vyjádřil i k otázce, s kým má být v řízení na straně žalovaného pokračováno. S poukazem na to, že zrušení Kolegia bez nástupce nemůže být na újmu žalobci a nelze ani připustit, že by v řízení mohlo být pokračováno jen s jednou procesní stranou, je žalovaným nadále orgán „quasi I. stupně“, tedy Národní bezpečnostní úřad. Co do podrobností je možno odkázat na toto usnesení (publ. na www.nssoud.cz).

Z tohoto rozhodnutí rozšířeného senátu soud vycházel i při posouzení důvodnosti této kasační stížnosti Národního bezpečnostního úřadu. Protože napadené usnesení městského soudu je v souladu s tímto právním stanoviskem, byla kasační stížnost jako nedůvodná zamítnuta.

Jak vyplývá z obsahu spisu, žalobci v řízení o kasační stížnosti náklady nevznikly. Proto bylo rozhodnuto, že se mu náhrada těchto nákladů nepřiznává.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. ledna 2008

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu